

“Kinderverhalen leren je heel veel over een gemeenschap”

05 apr 2013 | De nieuwe Antwerpenaar | Tekst: Lynn Simons | Foto: Elisabeth Verwaest

Vijftien vrijwilligers gingen tien maanden lang op zoek naar Marokkaanse sporen in Antwerpen. In de mini-expo ‘Spoorzoekers’ in het MAS stellen ze hun zoektocht voor. De laatstejaarsstudente kleuteronderwijs Freya Staes (22) verzamelt Marokkaanse kinderverhalen.

“De deugniet ‘Jantje’ heet in Arabische verhalen ‘Hamou’”

“Ik was meteen geïnteresseerd toen ik in januari 2012 de oproep voor Spoorzoekers zag. Ik had een jaar eerder al stage gelopen in de derde kleuterklas van Hof Ter Zande in Hoboken, een klas met veel Marokkaanse kindjes. Als kleuterjuf is het belangrijk om wat achtergrond te hebben over die gemeenschap. Ik zocht daarom specifiek naar Marokkaanse of Berberse kinderverhalen.”

Koffertjes vol verhalen

“Het duurde even voor ik een goed project vond, maar ik koos uiteindelijk voor spoorzoeker koffertjes. Elk koffertje bevat een schriftje, een map met tekenpapier en kleurpotloden, een wegwerffototoestel en envelopjes. Elk kind neemt het koffertje een weekend mee naar huis en gaat op zoek naar Marokkaanse verhalen. Ze zijn zelf de spoorzoekers. Het resultaat is een soort poëzieboek per klas. Er zijn al koffertjes in het zesde leerjaar van Sint-Maria in Antwerpen en in het derde leerjaar van De Blokkendoos op het Kiel. Daar belde de directrice wat later of ik nog koffertjes had. Andere klassen wilden ook meedoen. Geweldig.” Tot nu toe heeft Freya drie verhalen. “Ik vind het verhaal over ‘Moeder Sissi’ heel leuk. Het is een typisch verhaal zoals wij de grappige verhalen over Jantje kennen. De deugniet heet in het Arabisch Hamou. Uit kinderverhalen leer je heel veel over een gemeenschap. De verhalen wil ik later in mijn klas gebruiken. Berberverhalen zijn volksverhalen waar vaak niets opgeschreven of geïllustreerd is. Zo is het aan mijn kleuters om het verhaal te tekenen, elk op zijn manier. Al tekenden ze de heks Tamza allemaal hetzelfde: een oude vrouw met een zwarte hoed en een wrat op haar neus.”

Arabische show

In de mini-expo stelt elke spoorzoeker zich voor. “Ik doe dat met een tekst van een van mijn kleuters, Warre. Hij kwam eens naar me toe en zei: ‘Kijk, ik heb een Arabisch verhaal geschreven’. Ik vroeg om het voor te lezen en hij antwoordde: ‘Ik kan wel geen Arabisch, hoor.’ Hij had dat verhaal met veel show van rechts naar links geschreven. Wie het wil zien, moet naar het MAS komen!”